

lingerne til forskning og udvikling, fjernelse af bevillingerne til hele det folkelige arbejde, hundrede procents privatisering af DONG og et stort spørgsmålstejn ved de energiaftaler, vi havde indgået tidligere. Det var regeringens program.

Hvordan er det så gået? Ja, vi har ikke fået tre, vi har fået to vindmølleparker, hvor oppositionen måtte slås megawatt for megawatt undervejs i de forhandlinger. Vi har sikret, trods alt, at staten bevarer det overordnede net, samtidig med at man udlodder de mange milliarder, som var sparet op i elsektoren.

Kl. 9.30

Ikke mindst takket være Det Radikale Venstre og SF er det lykkedes at skaffe penge til forskning og udvikling. Vi har selvfølgelig støttet det, men det er et stort arbejde, de to partier har gjort. Vi har igen skaffet penge til det folkelige arbejde, og gennem en meget fornuftig dialog med finansministeren er det lykkedes at overbevise om, at det ikke er fornuftigt at sælge 100 pct. af DONG og være tvunget til at skille alle de faste anlæg ud, men at det er fornuftigt at sætse på 51 pct. Endelig har man ikke skullet opsigede energiaftaler, som blev lavet under den tidligere regering, og som er meget fornuftige, men faktisk videreudbygge dem.

Jeg synes, det her er det bedste eksempel på, at regeringen faktisk har praktiseret det, man bør gøre i politik, nemlig lytte til argumenter, lytte til oppositionen, samarbejde, prøve at lave bredere aftaler osv. Resultatet ligger uendelig langt fra det udgangspunkt, der var i sin tid. Regeringen er kommet til fornuft, men den er blevet slået hen til slutresultatet.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Nu er det jo ikke en generel energipolitisk forespørgsel, vi har denne formiddag i det sidste møde inden jul, men jeg vil godt sige til hr. Svend Auken, at det, jeg synes, vi skal glædes over – det, vi er mødtes om, det, vi effektuerede i sidste uge med Energinet Danmark, og det, vi også effektuerer i dag med DONG-loven – er, at vi har samlet et bredt flertal for en meget, meget vigtig lovgivning på energiområdet angående sektorens strukturudvikling og muligheden for at få reel konkurrence på markedet.

Samtidig står vi ved de brede energipolitiske forlig, vi indgik med den tidligere regering, og fastholdt dens linje. Det har været vanskelige og langstrakte forhandlinger, men vi er blevet ved,

og vi har nået resultater. Det har vi også gjort, når det gælder om at få virkeliggjort det oprindelige energiforlig fra 1999, og vi har fået skabt mere markedsøkonomi.

Alt dette er til fordel for forbrugerne, for virksomhederne og for energisektorens egne fremtidsmuligheder. Jeg synes, vi skal være glade for det og samles om, at det er lykkedes for os at skabe resultater i meget brede forlig, også med hr. Svend Aukens deltagelse.

Formanden:

Tak. Vil hr. Svend Auken have en replik? Nej. Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Det er jo en gammelkendt sandhed i politik, at hvis man vil lade andre få æren for de store forlig, kan man få ganske meget igennem, men det skulle man nu ikke tro, efter at man har hørt ordførertalerne i dag.

Jeg vil slet ikke blande mig i, hvem der har æren for hvad. Jeg synes, vi har æren sammen, for det har jo kostet alle partier både blod og sved at nå hinanden, fordi vi kommer med meget forskellige udgangspunkter. Derfor synes jeg, det er flot, at vi er nået dertil, hvor vi er.

Når jeg tager ordet, er det, fordi jeg synes, det er værd at understrege, at den konstruktion, vi har fået nu og forhåbentlig også får i Jylland, hvis alle vil være med, er en konstruktion, der stadfæster det princip, at staten ikke skal føre energipolitik i Danmark. Vi har et solidt armslængdeprincip, det bliver bestyrelsen i det nye selskab, der skal drive virksomheden på kommercielle præmisser, og det er klogt, fordi vi dermed får den mest effektive energipolitik i Danmark. På den anden side har vi sikret, at der er konkurrence, og at der er en dansk aktør, der kan og vil noget.

Når vi skal snakke om, hvad det er for en energipolitik, der skal føres i dette land, håber jeg, at det, der er sagt i de skåltaler, der er blevet holdt i dag, også vil vise sig at holde, når vi skal til at lave den egentlige energipolitik, nemlig den handlingsplan, vi alle sammen om 3 måneder skal blive enige om. Her håber jeg, at regeringen vil opgive sin fuldstændig udsigtsløse klimapolitik og tør kigge fremefter med konkrete målsætninger for udvikling af en dansk energisektor, som kan sikre både miljøet, forsynings-sikkerheden og en masse arbejdspladser i Danmark. Det er her, vi har brug for skåltalerne og den gode stemning, så lad os gemme den, til vi